

Večer ve dvou

Daniel Landa

1. Za chvíli ve svitu svic,
cinkne o sebe sklo.
Ty zas na tváři svý úsměv vykouzlíš.
Musím ti něco říct,
zatím to neprasklo,
lidé jsou někdy zlí. Jak sám dobře víš.
2. Ještě jsi nenarazil v životě na hnusnou lež,
no a teď tu jsem já, i když mi neuvěříš.
Nečekej slitování, dokud neodejdeš.
Jsem drahá kočka a tys měl být moje myš.

R: Já se rozplývám jak sen,
jenž je krutým ránem odnesem.
Mám ráda drahý hry, tak už to víš.
Smutně zíráš na mou tvář,
jak se proměňuje svatozář
a s hlavou bolavou střízlivíš.

3. Řekni, jak dlouho mě znáš?
Proč mě vkládáš do básní?
Řekni mi, za koho mě máš,
ať se to rychle vyjasní.

4. Já jsem ta nebezpečná,
opravdu velká mrcha,
lámu na setkání srdce, konto a vaz.
Namísto romantiky
přichází studená sprcha.
Radši utíkej k mamě,
na mě ještě máš čas.

R: Já se ti rozplývám jak sen,
jenž je krutým ránem odnesen.
Mám ráda drahý hry, tak už to víš.
Smutně zíráš na mou tvář,
jak se proměnila svatozář
a s hlavou bolavou odcházíš.